

Új kiadás – Nehémiás könyve

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Nehémiás könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

NEHÉMIÁS KÖNYVE

1

Nehémiás szomorúsága és imádsága

¹Nehémiásnak, Hakaljá fiának a története.

A huszadik évben, kiszlév hónapban történt, amikor Súsán várában voltam, ²hogy megérkezett hozzám egyik rokonom, Hanáni, és vele együtt néhány Júdából való férfi. Kérdezősködtem tőlük a megmenekült júdaiakról, akik a fogság után megmaradtak, meg Jeruzsálemről. ³Elmondták nekem, hogy azok, akik a fogság után megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban élnek abban a tartományban, Jeruzsálem várfala pedig csupa rés, és kapui tűzben égtek el.

⁴Amikor meghallottam ezeket, napokon át ültem, sírtam és gyászoltam, böjtöltem és imádkoztam a menny Istene előtt, ⁵és ezt mondtam: Ó, Uram, menny Istene, te nagy és félelmetes Isten! Te hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat. ⁶Fordulj hozzám figyelmesen, tekints reám, és hallgasd meg szolgálóim imádságát, aki most éjjel-nappal imádkozik előtted a te szolgálóidért, Izráel fiaier. Vallást teszek Izráel fiainak a vétkeiről, amelyeket elkövettünk ellened. Vétkeztem én is és atyám háza népe is! ⁷Nagy gonoszságot követtünk el ellened, mert nem tartottuk meg azokat a parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket szolgálóimnak, Mózesnek adtál. ⁸Emlékezz vissza arra az ígéretre, amelyet kijelentettél a te szolgálóimnak, Mózesnek: Ha ti hűtlenek lesztek, én szétszélesztelek benneteket a népek közé, ⁹de ha megtértek hozzám, megtartjátok parancsolataimat, és teljesítitek azokat, akkor ha az ég széléig űztelek is el benneteket, még ott is összeszedlek és elviszlek benneteket arra a helyre, amelyet kiválasztottam, hogy ott lakjék az én nevem. ¹⁰Hiszen a te szolgálóid ők, és a te néped, akiket megváltottál hatalmaddal és erős kezeddal! ¹¹Ó, Uram, méltasd figyelemre a te szolgálóim és szolgálóim imádságát, akik boldogok, hogy félhetik a te nevedet! Adj ma sikert a te szolgálóimnak, és add, hogy legyen hozzá irgalmas az az ember! Én ugyanis a király pohárnoka voltam.

2

Nehémiás engedélyt kap a hazatérésre

¹Artahaszta király uralkodásának huszadik évében, niszán hónapban történt: bor volt előttem, én pedig fölvettem a bort, és odanyújtottam a királynak. Nem szoktam előtte kimutatni a szomorúságomat, ²ezért így szólt hozzám a király: Miért szomorú az arcod? Hiszen nem vagy beteg! Nem lehet ez más, csak a szív szomorúsága! Ekkor én nagyon megijedtem, ³és ezt mondtam a királynak: Örökké éljen a király! Hogyne volna szomorú az arcom, hiszen az a város, ahol őseim sírja van, romhalmazzá vált, és kapuit tűz emésztette meg!

⁴Akkor a király ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz tehát? Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez, ⁵majd ezt mondtam a királynak: Ha jónak látja a király, és ha méltónak tartod rá a te szolgálómat, akkor küldj el engem Júdába, abba a városba, ahol őseim sírja van, hogy felépítsem azt! ⁶A király így válaszolt, miközben a királyné mellette ült: Meddig tart az utazásod, és mikor térsz vissza? Mivel a király jónak látta, hogy elbocsásson engem, közöltem vele az időpontot. ⁷Majd ezt mondtam a királynak: Ha jónak látja a király, adasson nekem leveleket a Folyamon túli helytartókhöz, hogy engedjenek átutazni, amíg meg nem érkezem Júdába. ⁸Adasson egy levelet Ászáfhoz, a királyi erdők őréhez is, hogy adjon nekem gerendának való fát a templomnál levő erődítésnek meg a város falának a kapuihoz, és ahhoz a házhoz, amelyikbe majd én költözöm. A király megadta ezt nekem, mert velem volt az én Istenemnek jóakarata. ⁹Amikor megérkeztem a Folyamon túli helytartókhöz, átadtam nekik a király leveleit. A király adott mellém katonatisztekét és lovasokat is.

¹⁰Meghallotta ezt a hóróni Szanballat és Tóbijjá, az ammóni hivatalnok, és nagyon rosszalották, hogy jött egy ember, aki Izráel fiainak a javát keresi.

Nehémiás megnézi Jeruzsálem falainak a romjait

¹¹Miután megérkeztem Jeruzsálembe, és három napot eltöltöttem ott, ¹²elindultam éjszaka néhány emberrel. De senkinek sem árultam el, miféle tettekre indította szívemet az én Istenem Jeruzsálemért. Még állat sem volt velem azon az állaton kívül, amelyen lovagolni szoktam.

¹³Kimentem tehát éjjel a Völgy-kapun a Sárkány-forrás felé, majd a Szemét-kapuhoz, és megvizsgáltam Jeruzsálem lerombolt falait, és kapuit, amelyeket tűz emésztett meg.

¹⁴Azután továbbmentem a Forrás-kapuhoz meg a Király-tóhoz. De mivel nem volt elég hely ahhoz, hogy továbbmenjen az állat, amelyen ültem, ¹⁵ezért még akkor éjjel gyalog mentem föl a völgyből, és megvizsgáltam a várfalakat. Azután visszafordultam, bementem a Völgy-kapun, és hazatértem. ¹⁶Az előjárók nem tudták, hová mentem és mit csináltam. Ugyanis sem a júdaiaknak, sem a papoknak, sem az előkelőknek, sem az előjáróknak, sem a többieknek, akiknek a munkákban majd részt kellett venniük, nem mondtam még semmit. ¹⁷Ekkor azonban így szóltam hozzájuk: Magatok is látjátok, hogy milyen bajban vagyunk: Jeruzsálem romhalmazzá vált, kapui pedig tűzben égtek el. Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát, hogy ne gyalázhassanak többé bennünket! ¹⁸Elmondtam nekik, hogy Istenem milyen jóakarattal volt hozzám, és hogy milyen szavakat intézett hozzám a király. Erre ők így feleltek: Kezdjük hát el az építkezést! És hozzáfogtak nagy buzgalommal a nemes feladathoz.

¹⁹Amikor meghallotta ezt a hóróni Szanballat, Tóbijjá, az ammóni hivatalnok és az arab Gesem, gúnyolódtak rajtunk, és így csúfoltak bennünket: Miben mesterkedtek? Talán a király ellen akartok lázadni? ²⁰Én azonban így válaszoltam nekik: Maga a menny Istene vezet bennünket sikerre, és mi az ő szolgálóiként kezdjük el az építést. Nektek azonban semmiféle birtokrészre nincsen itt jogotok, emléketek sem marad Jeruzsálemben.

3

Jeruzsálem várfalának az építői

¹Eljásíb főpap és rokonai, a papok kezdték építeni a Juh-kaput. Föl is szentelték azt, és fölszerelték rá az ajtószárnyakat. Azután a Méá-toronyig és a Hananél-toronyig terjedő részt is ők szentelték föl. ²Mellettük a jerikóiak építettek. Ezek mellett Zakkúr, Imrí fia épített. ³A Hal-kaput Szenáá fiai építették, ők gerendázták be és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit. ⁴Mellettük Merémót, Úrijjá fia, Hakkóc unokája építette a falat. Mellettük Mesullám, Berekjá fia, Mesézabél unokája építette a falat. Mellettük Cádók, Baaná fia építette a falat. ⁵Ezek mellett a tekóaiak építették a falat. Előkelőik azonban nem hajtották a nyakukat uruk szolgálatába. ⁶A Régi-kaput Jójádá, Pászéah fia és Mesullám, Beszódjá fia építették. Ők gerendázták be, és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit.

⁷Mellettük a gibeóni Melatjá és a mérónóti Jádón építette a falat, a Folyamon túli helytartóság alá tartozó gibeóni és micpai férfiak. ⁸Mellette Uzzíél, Harhajá fia, az ötvös építette a falat. Mellette Hananjá, a kenőcskészítők egyike építette a falat. Helyreállították Jeruzsálemet, egészen a széles várfalig.

⁹Mellettük Refájá, Húr fia, a jeruzsálemi kerület felének vezetője építette a falat.

¹⁰Mellettük Jedájá, Harúmaf fia építette a falat, éppen a maga házával szemben. Mellette Hattús, Hasabnejá fia építette a falat. ¹¹Egy másik részt, meg a Kemencék tornyát Malkijjá, Hárím fia és Hassúb, Pahat-Móáb fia építette. ¹²Mellette Sallúm, Lóhés fia, a jeruzsálemi kerület másik felének vezetője építette a falat a leányaival.

¹³Hánún és Zánóah lakói építették a Völgy-kaput. Ők építették fel azt, és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit. A várfalból is építettek ezer könyöknyit a Szemét-kapuig. ¹⁴Malkijjá, Rékáb fia, a bét-hakkeremi kerület vezetője építette a Szemét-kaput. Ő építette föl azt, és ő szerelte föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit.

¹⁵Sallún, Kol-Hóze fia, a micpái kerület vezetője építette a Forrás-kaput. Ő építette föl azt, ő tetőzte be, és ő szerelte föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit. A Selah-tónál levő várfalat is kijavította a király kertjénél, a Dávid városából levezető lépcsőig.

¹⁶Utána Nehemjá, Azbúk fia, a bét-cúri kerület felének vezetője építette a falat Dávid sírjaival szemközt, a mesterséges tóig és a vitézek házáig. ¹⁷Utána a lévíták építették a falat: Rehúm, Bání fia, mellette Hasabjá, a keilái kerület felének vezetője építette a falat a maga kerületénél. ¹⁸Utána testvérei építették a falat: Bavvaj, Hénádád fia, a keilái kerület másik felének vezetője. ¹⁹Mellette egy másik részt Ézer, Jészua fia, Micpá vezetője épített, a szögleten levő fegyvertár feljاراتával szemben. ²⁰Utána Bárúk, Zakkaj fia épített buzgón egy másik részt, a szöglettől Eljásíb főpap házának a bejاراتáig.

²¹Utána egy másik részt Merémót, Úrijjá fia, Kóc unokája épített, Eljásíb házának a bejاراتától Eljásíb házának a végéig. ²²Utána a Jordán környékéről való papok építették a falat. ²³Utánuk Benjámin és Hassúb építették a falat, a maguk házával szemben. Utánuk Azarjá, Maaszéjá fia, Ananjá unokája építette a falat a saját háza mellett. ²⁴Utána egy másik részt Binnúj, Hénádád fia épített, Azarjá házától egészen a szögletig és a sarokig. ²⁵Pálál, Úzaj fia a szöglettel és a felső toronnyal szemben építette a falat, amely a királyi palotából ugrik ki a börtön udvara felé. Utána Pedájá, Parós fia ²⁶és a templomszolgák, akik a Várhegyen laktak, a Vízi-kapuvál szemben a kelet felé eső részt építették a kiugró toronyig. ²⁷Utána egy másik részt a tekóiaiak építettek, a kiugró nagy toronnyal szemben levő részt a Várhegy faláig.

²⁸A Lovak kapuján túl a papok építették a falat, mindenki a saját házával szemben. ²⁹Utánuk Cádók, Immér fia építette a falat a saját házával szemben. Utána Semajá, Sekanjá fia, a keleti kapu öre építette a falat. ³⁰Utána egy másik részt Hananjá, Selemjá fia és Hánún, Cáláf hatodik fia épített. Utána Mesullám, Berekjá fia építette a falat a saját kamrájával szemben. ³¹Utána Malkijjá, az ötvösök egyike építette a falat, a templomszolgák és a kereskedők házáig, a Mifkád-kapuvál szemben a sarok fölötti helyiséig, ³²a sarok fölötti helyiség és a Juh-kapu között pedig az ötvösök és a kereskedők építették a falat.

A samaritánus Szanballat gúnyolódása

³³Amikor meghallotta Szanballat, hogy építjük a várfalat, haragra lobbant, és nagy bosszúságában gúnyolni kezdte a júdaiakat. ³⁴Ezt mondta honfitársainak, Samária seregének: Mit csinálnak ezek a nyomorult júdaiak? Hát megengedik ezt nekik? Talán már áldozni is akarnak, mert még ma befejezik? Életre kelthetik-e ezt a halom követ, amely porrá égett? ³⁵Mellette állt az ammóni Tóbijjá, és ezt mondta: Csak hadd építsenek! Hiszen ha ráugrik egy róka, az is ledönti azt a kőfalat!

³⁶Halld meg, Istenünk, hogyan csúfolnak minket! Fordítsd vissza fejükre gyalázkodásukat! Legyenek prédává száműzetésük földjén! ³⁷Ne nézd el bűnüket, és ne töröld el vétküket, mert téged bosszantottak, amikor az építőket gúnyolták.

³⁸Mi azonban építettük tovább a várfalat, és el is készült az egész várfal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott.

4

Az ellenség nehezíti az építést

¹Amikor Szanballat és Tóbijjá, továbbá az arabok, ammóniak és asdódiak meghallották, hogy Jeruzsálem várfalainak a javítása előrehaladt, és a réseket kezdik betömni, nagyon megharagudtak, ²és mindnyájan egy akarattal úgy határoztak, hogy harcot indítanak Jeruzsálem ellen, és zavart keltenek benne. ³De mi imádkoztunk Istenünkhöz, és őrséget állítottunk ellenük védelmül éjjel-nappal. ⁴A júdaiak azonban ezt mondták: Megrokkant a teherhordók ereje, pedig sok a törmelék, és mi már nem tudjuk építeni a várfalat!

⁵Ellenségeink meg ezt mondták: Meg sem tudják, észre sem veszik, egyszer csak rájuk törünk, legyilkoljuk őket, és azzal véget vetünk a munkának. ⁶A szomszédságukban lakó júdaiak azonban tízszer is figyelmeztettek bennünket: Mindenhol, ahová visszatértünk, ellenünk készülődnek! ⁷Azért odaállítottam a népet a fal tövébe, a várfal mögé a hézagokba, odaállítottam őket nemzetségenként kardokkal, dárdákkal és íjakkal. ⁸Majd szemlét tartottam,

és eléjük állva ezt mondtam az előkelőknek, az előjáróknak és a nép többi részének: Ne féljetez tőlük! A nagy és félelmetes Úrra gondoljatok, és harcoljatok testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és otthonaitokért!

Az építést fölfegyverkezve folytatják

⁹Ellenségeink meghallották, hogy megtudtuk tervüket, és így Isten megghiúsította azt. Mi pedig mindnyájan visszatértünk a várfalhoz, mindenki a maga munkájához. ¹⁰Attól a naptól fogva legényeimnek csak a fele végezte a munkát, a másik fele dárdával, pajzzsal, íjjal és páncéllal volt fölfegyverkezve. A vezetők pedig ügyeltek Júda egész népére. ¹¹A várfal építői, a teherhordók és a rakodók egyik kezükkel a munkát végezték, a másikkal pedig a fegyverüket tartották. ¹²Mindegyik építőnek a derekára volt kötve a kardja, úgy építettek. A kürtös pedig mellettem volt. ¹³Akkor ezt mondtam az előkelőknek, az előjáróknak és a nép többi tagjának: A munka sok, és nagy területen folyik, és mi a várfalon elszéledve, messze vagyunk egymástól. ¹⁴Ezért bárhol vagytok, ha a kürt hangját halljátok, gyűljetek ide hozzánk! Istenünk harcol értünk! ¹⁵Így végeztük a munkát, miközben az emberek fele dárdával volt fölfegyverkezve, hajnalhasadástól a csillagok feljöttéig. ¹⁶Ugyanekkor azt is megmondtam a népnek, hogy mindenki bent töltsze az éjszakát Jeruzsálemben a legényével együtt, és éjjel örködjenek, nappal pedig dolgozzanak. ¹⁷Sem én, sem rokonaim, sem legényeim, sem az őrszemélyzet, amely engem kísért, nem vetettük le ruhánkat; még a vízhez is a fegyverével ment mindenki.

5

Nehémiás harca az uzsorások ellen

¹Közben erősen zúgolódní kezdett a köznép és az asszonyok júdai honfitársaik ellen. ²Voltak, akik ezt mondták: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokan vagyunk. Gabonát kell kapnunk, hogy ehezzünk és életben maradjunk! ³Voltak, akik meg ezt mondták: Zálogba kell adnunk mezőinket is, szőlőinket is, házainkat is, hogy gabonát tudjunk venni az éhínségben. ⁴Voltak olyanok is, akik ezt mondták: Mezőnkre és szőlőnkre pénzt kellett kölcsönöznünk, hogy adót fizethessünk a királynak. ⁵És bár a mi testünk épp olyan, mint honfitársainké, és a mi fiaink épp olyanok, mint az ő fiaik, mégis rabszolgáknak kell eladnunk fiainkat és leányainkat. Vannak is már így eladott leányaink, de mi tehetetlenek vagyunk, mert mezőnk és szőlőnk már a másé.

⁶Amikor panaszkodtak meghallva értesültem ezekről a dolgokról, nagyon megharagudtam, ⁷és miután magamban meghánytam-vettem a dolgot, felelősségre vontam az előkelőket meg az előjárókat, és ezt mondtam nekik: Kiszipolyozzátok honfitársaitokat! Azután összehívtam egy nagy gyűlést az ügyükben, ⁸ahol ezt mondtam nekik: Mi tehetségünk szerint visszavásároltuk júdai honfitársainkat, akik eladták magukat a pogány népeknek. Ti pedig eladjátok honfitársaitokat, mert ők kénytelenek nekünk eladni magukat. Azok pedig hallgattak, és nem találtak szavakat.

⁹Akkor ezt mondtam: Nem helyes, amit ti műveltek. Hát nem akartok istenfélő életet élni, hogy ne gyalázhassanak bennünket a pogány népek, a mi ellenségeink?! ¹⁰Én magam, a rokonaim és a legényeim is kölcsönöztünk nekik pénzt és gabonát; mi elengedjük nekik ezt a tartozást. ¹¹Ti pedig adjátok vissza nekik még ma mezeiket, szőlőiket, olajfakertjeiket és házaikat, sőt a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak a kamatát is!

¹²Azok így feleltek: Visszaadjuk, nem követelünk tőlük semmit! Úgy teszünk, ahogyan kívánod. Ekkor összehívtam a papokat, hogy eskessék meg őket, hogy így fognak eljárni. ¹³Majd kiráztam ruhám ráncait, és ezt mondtam: Így rázzon ki Isten minden embert a házából és vagyonából, és ilyen kirázott és üres legyen mindenki, aki nem teljesíti ezt az ígéretet! Az egész gyülekezet áment mondott rá és dicsérte az URat. A nép pedig eszerint járt el.

Nehémiás példát mutat áldozatkészségével

¹⁴Attól a naptól fogva, hogy Artahaszta király kinevezett Júda országának a helytartójává, uralkodása huszadik évétől a harminckettedik évéig, azaz tizenkét éven át nem vettük fel a helytartónak járó jövedelmet, sem én, sem a rokonaim. ¹⁵A korábbi helytartók viszont, akik előttem voltak, megterhelték a népet, mert kenyérre és borra több mint negyven sekel ezüstöt szedtek be tőlük, és legényeik is hatalmaskodtak a népen. De én nem tettem így, mert istenfélő vagyok. ¹⁶Ennek a várfalnak az építésénél magam is dolgoztam, mezőt nem szereztem, és a legényeim mind részt vettek a közös munkában. ¹⁷Az én asztalomnál étkeztek a júdaiak, a százötven előjáró meg mindazok, akik a körülöttünk levő pogány népek közül jártak be hozzánk. ¹⁸Az én költségemre készítettek el naponként egy ökröt, hat kövér juhot és szárnyasokat, és tíznaponként mindenféle bor is volt bőségesen. De én nem követeltem a helytartónak járó jövedelmet, mert nehéz munkát kellett végeznie a népnek. ¹⁹Tartsd emlékezetben, Istenem, az én javamra mindazt, amit ezért a népért tettem!

6

Nehémiást fenyegetik ellenfelei

¹Amikor hírül vitték Szanballatnak, Tóbijjának, az arab Gesemnek és többi ellenségünknek, hogy fölépítettem a várfalat, és nem maradt rajta egyetlen rés sem, csak még ajtószárnyakat nem szereltettem föl a kapukra, ²ezt az üzenetet küldte nekem Szanballat és Gesem: Gyere, találkozzunk Kefírímben, az Ónó-völgyben! Ők ugyanis merényletet terveztek ellenem. ³Ezért követeket küldtem hozzájuk ezzel az üzenettel: Nagy munkát kell végezniem, ezért nem tudok elmenni. Félbemaradna a munka, ha itthagynám, és elmennék hozzátok. ⁴Négyszer is küldtek nekem ilyen üzenetet, de én ugyanúgy feleltem nekik.

⁵Akkor Szanballat ötödször is hasonló üzenetet küldött nekem legényével, nyílt levéllel a kezében, ⁶amelyben ez állt: A pogány népek között az a hír járja, és Gasmú is azt mondja, hogy te és a júdaiak föl akartok lázadni, ezért építet a várfalat. A szóbeszéd szerint te akarsz a királyuk lenni. ⁷Sőt prófétákat bízta meg, hogy hirdessék rólad Jeruzsálemben: Király van Júdában! Még a királynak is hírül vihetik ezt a szóbeszédet. Ezért gyere, és tanácskozzuk meg a dolgot egymással!

⁸Én azonban ezt üzentem neki: Nem történt semmi olyasmi, amit te állítasz, csak magadtól találtad ezt ki. ⁹Mindenki meg akart bennünket félemlíteni, mert azt gondolták: Majd elmegy a kedvük a munkától, és nem készülnek el vele. – Azért te erősíts engem!

¹⁰Azután elmentem Semajának, Delájá fiának, Mehétabél unokájának a házába, aki be volt zárkózva. Ezt mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templom belsejében, és zárjuk be a templom ajtóit, mert el fognak jönni, hogy meggyilkoljanak téged, mégpedig éjjel jönnek el, hogy meggyilkoljanak. ¹¹Én azonban ezt feleltem: Illik-e menekülnie a magamfajta embernek? Az olyan ember, mint én, nem mehet be a templomba, csak hogy mentse az életét! Nem megyek! ¹²Mert felismertem, hogy nem Isten küldte, hanem azért mondta rólam ezt a próféciát, mert fölbérelte Tóbijjá és Szanballat. ¹³Azért bérelték föl, hogy félelmemben így cselekedjem, és vétkezzem, azután rossz híreket költsék és gyalázzanak.

¹⁴Ne feledkezz meg, Istenem, Tóbijjának és Szanballatnak a tetteiről, se Nóadjá prófétánőről, se a többi prófétáról, akik meg akartak félemlíteni engem!

A várfal felépül

¹⁵A várfal elül hónap huszonötödikére, ötvenkét nap alatt készült el.

¹⁶Amikor ezt meghallották ellenségeink, félni kezdtek a körülöttünk élő népek, és nem tartották többé olyan nagyra magukat, mert fölismerték, hogy Istenünk segítségével lehetett csak véghezvinni ezt a munkát.

¹⁷Azokban a napokban a júdai előkelők is sokat leveleztek Tóbbijjával, Tóbijjá meg velük. ¹⁸Júdában ugyanis sokan eskü révén álltak kapcsolatban vele. Ő Sekanjának, Árah fiának volt a veje; a fia, Jóhánán pedig Mesullámnak, Berekjá fiának a leányát vette el. ¹⁹Jótetteit is emlegették előttem, és az én beszédeimet hírül vitték neki. Tóbijjá pedig leveleket küldött, hogy megfélemlítsen engem.

7

¹Amikor fölépült a várfal, fölszereltem az ajtószárnyakat, és szolgálatba állították a kapuőröket, az énekeseket meg a lévítákat. ²Jeruzsálem parancsnokává testvéremet, Hanánít és Hananját, a várnagyot neveztem ki, mert ő megbízhatóbb és istenfélőbb volt a többségnél. ³Meghagytam nekik, hogy ne nyissák ki addig Jeruzsálem kapuit, amíg melegen nem süt a nap, és még mielőtt lemenne, csukják be az ajtószárnyakat, és reteszeljék be őket. Jeruzsálem lakói közül pedig állítsanak öröket: egyeseket az őrhelyekre, másokat meg a saját házukkal szemben.

A hazatértek névsora (4–72. v. ö. Ezsd 2)

⁴A város igen nagy kiterjedésű, de gyér népességű volt, és a házak még nem épültek fel. ⁵Ekkor Isten azt a gondolatot adta nekem, hogy gyűjtssem össze az előkelőket, az előjárókat és a népet, hogy származási jegyzéket készítsünk. Megtaláltam a származási jegyzékét azoknak, akik elsőként tértek haza, és abban ezt találtam följegyezve:

⁶A Júda tartományából valók közül ezek tértek haza a száműzetésből – Nebukadneccar, Babilónia királya vitte őket fogságba, de visszatérhettek Jeruzsálembe és Júdába, ki-ki a maga városába – ⁷és jöttek meg Zerubbábel, Jészúával, Nehemjával, Azarjával, Raamjával, Nahamánival, Mordokajjal, Bilsánnal, Misperettel, Bigvajjal, Rehúmmal és Baanával.

Az Izrael népéhez tartozó férfiak szám szerint a következők voltak: ⁸Parósnak kétezer-százhetvenkét leszármazottja, ⁹Sefatjának háromszázhetvenkét leszármazottja, ¹⁰Árahnak hatszázötvenkét leszármazottja, ¹¹Pahat-Móábnak Jészúá és Jóáb ágán kétezer-nyolcszázötvennyolc leszármazottja, ¹²Élámnak ezerkétszázötvennégy leszármazottja, ¹³Zattúnak nyolcszázötvenöt leszármazottja, ¹⁴Zakkajnak hétszázhatvan leszármazottja, ¹⁵Binnúnak hatszázötvennyolc leszármazottja, ¹⁶Bébajnak hatszázhuszonnyolc leszármazottja, ¹⁷Azgádnak kétezer-háromszázhuszonkét leszármazottja, ¹⁸Adónikámnak hatszázhatvanhét leszármazottja, ¹⁹Bigvajnak kétezer-hatvanhét leszármazottja, ²⁰Ádínak hatszázötvenöt leszármazottja, ²¹Átérnak Hizkijjá ágán kilencvennyolc leszármazottja, ²²Hásumnak háromszázhuszonnyolc leszármazottja, ²³Bécajnak háromszázhuszonnégy leszármazottja, ²⁴Háریفnak százötvenkét leszármazottja, ²⁵Gibeónnak kilencvenöt leszármazottja.

²⁶Betlehemiek és Netófaból valók száznyolcvannyolcan voltak, ²⁷Anatótból valók százhuszonnyolcan, ²⁸bét-azmávetiek negyvenketten, ²⁹kirjat-jeárimiek, kefiráiak és beérótiak hétszázötvenhárman, ³⁰rámáiak és gebaiak hatszázhuszonegyen, ³¹Mikmászból valók százhuszonketten, ³²Bételből és Ajból valók százhuszonhárman, ³³a másik Nebóából valók ötvenketten, ³⁴a másik Élámból valók ezerkétszázötvennégyen, ³⁵hárimiek háromszázhuszonnyolc, ³⁶jerikóiak háromszázötvenöt, ³⁷lódiak, hádídiak és ónoiak hétszázhuszonegyen, ³⁸szenááiak pedig háromezer-kilencszázharmincan voltak.

A papok, lévíták és templomszolgák névsora

³⁹A papok a következők voltak: Jedajá leszármazottai Jészúá családjából kilencszázhetvenhárman, ⁴⁰Immér leszármazottai ezerötvenketten, ⁴¹Pashúr leszármazottai ezerkétszázötvenhárman, ⁴²Hárim leszármazottai ezertizenheten.

⁴³A lévíták a következők voltak: Jésúa, Bání, Kadmíél és Hódavja leszármazottai hetvennégyen.

⁴⁴Az énekesek ezek voltak: Ászáf leszármazottai száznegyvennyolcan. ⁴⁵A kapuőrök ezek voltak: Sallúmnak, Átéznak, Talmónnak, Akkúbnak, Hatítának és Sóbajnak a leszármazottai százharmincnyolcan.

⁴⁶Templomszolgák voltak Cíhá fiai, Haszúfá fiai, Tabbáót fiai, ⁴⁷Kérósz fiai, Szíá fiai, Pádón fiai, ⁴⁸Lebáná fiai, Hagábá fiai, Salmaj fiai, ⁴⁹Hánán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai, ⁵⁰Reájá fiai, Recín fiai, Nekódá fiai, ⁵¹Gazzám fiai, Uzzá fiai, Pászéah fiai, ⁵²Bészaj fiai, Meúním fiai, Nefúszím fiai, ⁵³Bakbúk fiai, Hakúfá fiai, Harhúr fiai, ⁵⁴Baclút fiai, Mehídá fiai, Harsá fiai, ⁵⁵Barkósz fiai, Szíszera fiai, Temah fiai, ⁵⁶Necíah fiai, Hatífá fiai.

⁵⁷Salamon szolgálóinak a fiai voltak: Szótaj fiai, Szóferet fiai, Perúdá fiai, ⁵⁸Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai, ⁵⁹Sefatjá fiai, Hattíl fiai, Pókeret-Haccebájím fiai és Ámón fiai.

⁶⁰A templomszolgáknak és Salamon szolgálóinak a fiai összesen háromszázkilencvenketten voltak.

A származásukat igazolni nem tudók névsora

⁶¹Ezek azok, akik Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerúból, Addánból és Immérből jöttek, de nem tudták igazolni családjukat és származásukat; azt, hogy valóban Izráelből valók: ⁶²Delájá fiai, Tóbijjá fiai és Nekódá fiai hatszáznegyvenketten.

⁶³A papok közé tartoztak Hobajjá fiai, Hakkóc fiai és Barzillaj fiai. Ez utóbbi a gileádi Barzillaj egyik leányát vette feleségül, és róla kapta a nevét. ⁶⁴Ezek keresték bejegyzésüket a származási jegyzékben, de nem találták, ezért meg kellett válniuk a papi szolgálattól. ⁶⁵A királyi helytartó pedig megmondta nekik, hogy nem ehetnek az igen szent ételekből, amíg szolgálatba nem lép a főpap, aki dönthet az úrival és tummíval.

⁶⁶Az egész gyülekezet összesen negyvenkétezer-háromszázhatvan fő volt, ⁶⁷azonkívül hétezer-háromszázharminchét szolgáló és szolgálóleány, meg kétszáznegyvenöt énekes és énekesnő.

⁶⁸Volt négyszázharmincöt tevéjük és hatezer-hétszázhusz szamaruk.

Adományok az építkezésre

⁶⁹A családfők egy része adakozott az építkezésre. A királyi helytartó ezer aranydrahmát adott át a kincstárnak, meg ötven hintőedényt és ötszázharminc papi köntöst. ⁷⁰Néhány családfő húszezer aranydrahmát és kétezer-kétszáz ezüstminát adott az építkezés költségeire. ⁷¹A nép többi része pedig húszezer aranydrahmát, kétezer ezüstminát és hatvanhét papi köntöst adott.

⁷²A papok, a lévíták, a kapuőrök és az énekesek, a köznépből valók és a templomszolgák, tehát egész Izráel letelepedett a maga városaiban. A hetedik hónap kezdetére már saját városaikban laktak Izráel fiai.

8

A törvénykönyv felolvasása

¹Akkor az egész nép egy emberként összegyűlt a Vízi-kapu előtti téren, és azt mondták Ezsdrásnak, az írástudónak, hogy hozza elő Mózes törvénykönyvét, amelyet az ÚR adott Izráelnek. ²A hetedik hónap első napján tehát odavitte Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet elé, amely olyan férfiakból és nőkből állt, akik mindnyájan meg tudták érteni a hallottakat. ³Fölolvasta azt a Vízi-kapu előtti téren virradattól délig, azok előtt a férfiak és nők előtt, akik meg tudták azt érteni. Az egész nép figyelemmel hallgatta a törvénykönyvet. ⁴Ezsdrás, az írástudó egy erre az alkalomra készített szószéken állt, mellette pedig jobb felől Mattitjá, Sema, Anájá, Úrijjá, Hilkiijá és Maaszéjáj, bal felől pedig Pedájá, Mísáél, Malkijjá, Hásum, Hasbaddáná, Zekarjá és Mesullám állt.

⁵Ezsdrás az egész nép szeme láttára nyitotta föl a könyvet, mert az egész népnél magasabban volt. Amikor fölnyitotta, fölállt az egész nép. ⁶És amikor Ezsdrás áldotta az URat, a nagy Istent, az egész nép fölemelt kezekkel mondta rá: Ámen! Ámen! Azután meghajoltak, és arccal a földre borultak az ÚR előtt. ⁷Jésúa, Bání, Sérébjá, Jámín, Akkúb, Sabbetaj, Hódijjá, Maaszéjja, Kelítá, Azarjá, Józábád, Hánán, Pelájá és a lévíták magyarázták a népnek a törvényt, miközben a nép a helyén állt. ⁸Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.

⁹Akkor Nehémiás, a királyi helytartó és Ezsdrás pap, az írástudó meg a lévíták, akik elmagyarázták a törvényt a népnek, így szóltak az egész néphez: Az ÚRnak, a ti Isteneteknek szent napja ez. Ne gyászoljatok, és ne sírjatok! Ugyanis az egész nép sírva hallgatta végig a törvény szavait. ¹⁰Majd ezt mondták nekik: Menjetek, egyetek valami finomat, igyatok valami jót, és juttassatok belőle azoknak is, akiknek nincs, mert a mi URunk szent napja ez. Ne bánkódjatok, mert az ÚR előtt való örvendezés a ti menedéketek! ¹¹A lévíták így csitítgatták az egész népet: Csillapodjatok, mert szent ez a nap, és ne bánkódjatok! ¹²Ekkor elment az egész nép, hogy egyenek, igyanak és másoknak is juttassanak belőle, és nagy örömmünepet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket.

A lombsátrak ünnepének megtartása

¹³Másnap azután összegyűltek az egész nép családfői, a papok és a lévíták Ezsdrásnál, az írástudónál, hogy még jobban megértsék a törvény szavait. ¹⁴Ekkor megírva találták a törvényben, amelyet az ÚR Mózes által adott, hogy a hetedik hónapban levő ünnepen lombsátrakban kell lakniuk Izráel fiainak. ¹⁵Kihirdették és közhírré tették ezért minden városban, meg Jeruzsálemben: Menjetek ki a hegyekbe, és hozzatok olajfa-, vadolajfa-, mirtusz- és pálmaágakat, meg más sűrű lombú faágakat, és készíttetek lombsátrakat, ahogyan meg van írva.

¹⁶Kiment azért az egész nép, ágakat hoztak és lombsátrakat készíttetek maguknak, mindenki a háza tetején vagy az udvarán, az Isten háza udvarán és a Vízi-kapu meg az Efraim-kapu előtti téren. ¹⁷Lombsátrakat készített tehát a fogságból hazatért egész gyülekezet, és lombsátrakban lakott. Bizony nem tettek így Izráel fiai Józsuénak, Nún fiának az ideje óta egészen eddig. Igen nagy volt az öröm. ¹⁸Nap nap után olvasták az Isten törvénykönyvét, az első naptól az utolsó napig. Hét napon át ünnepeltek, a nyolcadik nap pedig a törvényben előírt ünnepnap volt.

9

A nép bűnvallása

¹Ennek a hónapnak huszonnegyedik napján összegyűltek Izráel fiai, és böjtöltek, zsákruhát öltöttek és port hintettek magukra. ²Izráel utódai elkülönültek minden idegentől, azután előállva vallást tettek vétkeikről és őseik bűneiről. ³Majd a nap negyedrészen át a helyükön álltak, és felolvastak nekik Istenüknek, az ÚRnak törvénykönyvéből, negyedrészen át pedig hitvallást tettek, újra és újra leborulva közben Istenük, az ÚR előtt.

⁴Azután fölállt a lévíták emelvényére Jésúa, Bání és Kadmiél, Sebanjá, Bunní és Sérébjá, Bání és Kenání, és hangos szóval kiáltottak Istenükhöz, az ÚRhoz. ⁵Majd ezt mondták a lévíták, Jésúa, Kadmiél és Bání, Hasabnejá, Sérébjá és Hódijjá, Sebanjá és Petahjá: Jöjjetek, áldjátok az URat, a ti Isteneteket örökkön-örökké! Áldják dicső nevedet, amely magaszosabb minden áldásnál és dicséretnél!

⁶URam, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Téged imád a mennyei sereg. ⁷Te vagy, URam, az Isten, aki kiválasztottad Abrámot, kihoztad Úr-Kaszdímból, és az Ábrahám nevet adtad neki. ⁸A szívét hozzád hűnek találtad, és szövetséget kötöttél vele, hogy odaadod neki a kánaániak, a hettiták, az emóriak, a

perizziek, a jebúsiak és a girgásiak földjét, odaadod az ő utódainak. Meg is tartottad ígéretedet, mert igaz vagy! ⁹Megláttad őseink nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottad segélykiáltásukat a Vörös-tengernél. ¹⁰Jeleket és csodákat tettél a fáraó előtt, összes udvari embere és országának egész népe előtt, mert tudta, hogy kevélyen bántak velük. Olyan hírnevet szereztél magadnak, amely megvan még ma is. ¹¹Kettéhasítottad előttük a tengert, úgyhogy a szárazon vonultak át a tenger közepén. Üldözőiket úgy dobtad az örvénybe, mint követ a feneketlen vízbe. ¹²Felhőoszlopban vezetted őket nappal és tűzoszlopban éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat, amelyen járnak. ¹³Majd leszálltál a Sínai-hegyre, és beszéltél velük az égből. Adtál nekik helyes törvényeket, igaz útmutatásokat, jó rendelkezéseket és parancsolatokat. ¹⁴Megismertetted velük szent nyugalomnapodat, és parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényt adtál nekik szolgálád, Mózes által. ¹⁵Az égből adtál nekik kenyeret, amikor éheztek, és a kősziklából fakasztottál vizet, amikor szomjaztak. Azt mondtad nekik, hogy menjenek be, és vegyék birtokba azt a földet, amelyet esküre emelt kézzel ígértél oda nekik.

¹⁶Őseink azonban kevélyek voltak, megmakacsolták magukat, és nem hallgattak parancsolataidra. ¹⁷Nem akartak engedelmeskedni, nem emlékeztek csodáidra, amelyeket velük tettél, hanem megmakacsolták magukat, és a fejükbe vették, hogy visszatérnek az egyiptomi szolgaságba. De te bűnbocsátó Isten vagy, kegyelmes és irgalmas, akinek türelme hosszú és nagy a szeretete, ezért nem hagytad el őket. ¹⁸Pedig még borjúsobrot is készítették maguknak, és ezt mondták: Ez a te istened, aki fölhozott téged Egyiptomból! Ilyen gyalázatos dolgot követtek el. ¹⁹De te nagy irgalmadban nem hagytad el őket a pusztában. Nem távozott el tőlük a felhőoszlop nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel, hogy világítson nekik az úton, amelyen jártak. ²⁰Jóságos lelkedet adtad, hogy értelmessé tegye őket. Nem vontad meg szájuktól mannádat, és adtál nekik vizet, amikor szomjaztak. ²¹Negyven éven át gondoskodtál róluk a pusztában: nem nélkülöztek, ruhájuk nem szakadt le róluk, és a lábuk sem dagadt meg.

²²Országokat és népeket adtál nekik, és határaikat nekik juttattad. Birtokba vették Szíhón országát, Hesbón királyának az országát és Ógnak, Básán királyának az országát. ²³Fiaikat pedig megsokasítottad – annyian lettek, mint égen a csillag –, és bevitted őket arra a földre, amelyről azt ígérted őseiknek, hogy bemennek oda, és birtokba veszik.

²⁴Fiaik be is vonultak, és birtokba vették azt a földet. Megaláztad előttük az ország lakóit, a kánaániakat, és kezükbe adtad őket királyaikkal és az ország népével együtt, hogy tetszésük szerint bánjanak velük. ²⁵Elfoglalták az erődített városokat és a kövér földet. Birtokba vették a minden jóval telt házakat, az ásott kutakat, a szőlőket és olajfákat, és a sok-sok gyümölcsfát. Ettek róluk jóllakásig, és meghíztak; dúskáltak bőséges ajándékaidban.

²⁶Ők azonban engedetlennek váltak, és föllázadtak ellened, törvényednek hátat fordítottak, prófétáidat meggyilkolták, mert intették és hozzád akarták téríteni őket; ilyen gyalázatos dolgot követtek el. ²⁷Ezért ellenségeik kezébe adtad őket, hogy szorongassák őket. De szorult helyzetükben hozzád kiáltottak, és te meghallgattad őket az égből. Nagy irgalmaddal szabadítókat adtál nekik, akik kiszabadították őket ellenségeik kezéből. ²⁸De mihelyt nyugalomuk lett, ismét gonoszságot követtek el veled szemben, ezért újból átengedted őket ellenségeiknek, hogy uralkodjanak rajtuk. Majd újból kiáltottak hozzád, és te meghallgattad őket az égből, és irgalmaddal sokszor megmentetted őket. ²⁹Intetted, és törvényedhez akartad téríteni őket, de ők kevélyek voltak, és nem hallgattak parancsolataidra, hanem vétkeztek törvényeid ellen; pedig ha az ember teljesíti azokat, él általuk. Pártütően hátat fordítottak, megmakacsolták magukat, és nem engedelmeskedtek. ³⁰Te mégis oly sok éven át türelmes voltál irántuk, és lelkeddel, prófétáid által intetted őket, de ők nem figyeltek rád. Ezért más országok népeinek a kezébe adtad őket. ³¹Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy.

³²Most azért, Istenünk, te nagy, erős és félelmetes Isten, aki hűségesen megtartod a szövetséget: ne tartsd csekélységnek azt a sok nyomorúságot, amely utolért bennünket, királyainkat, vezetőinket, papjainkat, prófétáinkat, őseinket és egész népedet az asszír királyok idejétől mind a mai napig! ³³Jogos volt minden, amit reánk hoztál, mert te hű voltál hozzánk, mi pedig hitszegők voltunk. ³⁴Hiszen királyaink, vezetőink, papjaink és őseink nem teljesítették törvényedet, és nem figyeltek parancsolataidra meg intelmeidre, amelyekkel intetted őket. ³⁵És bár országukban javaiddal halmoztad el, tágas és kövér földdel ajándékoztad meg őket, mégsem szolgáltak téged, és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből. ³⁶És most mi szolgák vagyunk! Éppen azon a földön, amelyet őseinknek adtál, hogy élvezzék annak gyümölcsét és javait, azon vagyunk szolgák. ³⁷Termése azokat a királyokat gazdagítja, akiket fölénk helyeztél vétkeink miatt. Ők tetszésük szerint uralkodnak rajtunk és jószágainkon, mi pedig nagy nyomorúságban vagyunk!

10

A nép kötelezi magát a törvény megtartására

¹Mindezek alapján írásbeli megállapodást készítettünk, amelyet pecséttel láttak el vezetőink, lévitáink és papjaink.

²Az iratot pecséttel látták el: Nehémiás, Hakaljá fia, a királyi helytartó és Cidkijjá.

³Azután Szerájá, Azarjá és Jirmejá, ⁴Pashúr, Amarjá és Malkijjá, ⁵Hattús, Sebanjá és Mallúk,

⁶Hárim, Merémót és Óbadjá, ⁷Dániel, Ginnetón és Bárúk, ⁸Mesullám, Abijjá és Mijjámin,

⁹Maazjá, Bilgaj és Semajá. Ezek voltak a papok.

¹⁰A léviták ezek voltak: Jészua, Azanjá fia, a Hénádád fiai közül való Binnúj és Kadmiél ¹¹és testvéreik: Sebanjá, Hódijjá és Kelítá, Pelájá és Hánán, ¹²Míká, Rehób és Hasabjá, ¹³Zakkúr, Sérébjá és Sebanjá, ¹⁴Hódijjá, Bání és Benínú.

¹⁵A nép főemberei pedig ezek voltak: Parós, Pahat-Móáb, Élám, Zattú és Bání, ¹⁶Bunni, Azgád és Bébjaj, ¹⁷Adónijjá, Bigvaj és Ádín, ¹⁸Átér, Hizkijjá és Azzúr, ¹⁹Hódijjá, Hásúm és Bécáj, ²⁰Hárf, Anátót és Nébjaj, ²¹Magpiás, Mesullám és Hézír, ²²Mesézabél, Cádók és Jaddúa, ²³Pelatjá, Hánán és Anájá, ²⁴Hóséa, Hananjá és Hassúb, ²⁵Lóhés, Pilhá és Sóbék, ²⁶Rehúm, Hasabná és Maaszéjájá, ²⁷Ahijjá, Hánán és Anán, ²⁸Mallúk, Hárim és Baaná.

²⁹A nép többi része: a papok, a léviták, a kapuőrök, az énekesek, a templomszolgák és mindazok, akik a tartományok népeitől elkülönülve csatlakoztak az Isten törvényéhez, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal együtt; mindenki, aki már elég értelmes volt hozzá, ³⁰csatlakoztak előkelő honfitársainkhoz. Átok terhe alatt megesküdtünk arra, hogy Isten törvénye szerint élünk, amelyet Isten az ő szolgája, Mózes által adott, és hogy megtartjuk és teljesítjük Urunknak, az Úrnak minden parancsolatát, előírását és rendelkezését. ³¹Nem adjuk leányainkat az országban élő népekhez, és fiainknak nem veszünk feleséget az ő leányaik közül.

³²Ha az országban élő népek árut vagy bármilyen gabonát hoznak eladásra a nyugalom napján, nem vásárolunk tőlük a nyugalom napján vagy más ünnepnapokon. A hetedik évben paragon hagyjuk a földet, és elengedünk minden tartozást. ³³Köteleztük magunkat arra, hogy évenként egyharmad sekelt adunk Istenünk házána a szolgálatára: ³⁴a sorba rakott kenyerekre, az állandó étel- és égőáldozatra, a nyugalom napján, újholdkor és a megszábotott ünnepeken bemutatandó áldozatokra, továbbá a szent adományokra és a vétékáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izráélért, és minden munkára Istenünk házána. ³⁵Mi, papok, léviták és a nép kisorsoltuk, hogy évről évre mikor melyik család hordja be az áldozathoz szükséges tűzifát Istenünk házába, hogy égjen a tűz Istenünknek, az Úrnak az oltárán, ahogyan az elő van írva a törvényben. ³⁶Bevisszük földünknek első termését és mindenféle gyümölcsfának az első termését évről évre az Úr házába. ³⁷Elsőszülött fiainkkal és állatainkkal is úgy járunk el, ahogyan elő van írva a törvényben. Marháink és juhaink elsőszülöttjeit bevisszük Istenünk házába a papoknak, akik Istenünk házában végeznek

szolgálatot. ³⁸A téstánkból készült első lepényt, meg mindenféle gyümölcsfánknak, a mustnak és olajnak a legjavát felajánljuk, és bevisszük Istenünk házába a kamráiba a papoknak, földünkről a tizedet pedig a lévítáknak. Nekik, a lévítáknak kell beszédniük a tizedet minden városban, ahol csak a földet megműveljük. ³⁹Egy áronita pap legyen a lévítákkal, amikor a lévíták beszedik a tizedet. A lévíták pedig vigyék be a tizednek a tizedét Istenünk házába, a kincstár kamráiba. ⁴⁰Ezekbe a kamrákba kell bevinniük Izráel fiainak és Lévi fiainak a felajánlott gabonát, mustot és olajat, mert ott vannak a szent edények meg a szolgálatot végző papok, a kapuőrök és az énekesek. Nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házát!

11

Jeruzsálem benépesítése

¹A nép vezetői Jeruzsálemben telepedtek le. A nép többi részére pedig sorsot vetettek azért, hogy minden tíz ember közül egy Jeruzsálembe költözzék, és a szent városban lakják, a többi kilenc pedig maradjon a maga városában. ²Mindazokat, akik önként vállalták, hogy Jeruzsálemben telepszenek le, áldotta a nép.

³A júdai tartomány főemberei Jeruzsálemben telepedtek le. De Júda városaiban lakott a maga birtokán, a maga városában Izráel többi része, a papok, a lévíták, a templomszolgák és Salamon szolgáinak a leszármazottai.

⁴Jeruzsálemben telepedtek le Júda és Benjámin leszármazottai közül a következők:

Júda leszármazottai közül Atájá, Uzziáj fia, aki Zekarjá fia, aki Amarjá fia, aki Sefatjá fia, aki Mahalalél fia volt, Pérec leszármazottai közül. ⁵Továbbá Maaszéj, aki Bárúk fia, aki Kol-Hóze fia, aki Hazájá fia, aki Adájá fia, aki Jójáríb fia, aki Zekarjá fia, aki pedig Hassilóni fia volt. ⁶Pérec leszármazottai közül összesen négyszázhatvannyolc tekintélyes ember telepedett le Jeruzsálemben.

⁷Benjámin leszármazottai közül Szallu, Messulám fia, aki Jóéd fia, aki Pedájá fia, aki Kólájá fia, aki Maaszéj fia, aki Ítél fia, aki pedig Jesájá fia volt, ⁸azután Gabbaj és Szallaj, összesen kilencszázhuszonnyolcan. ⁹Ezeknek Jóél, Zikrí fia volt a felügyelőjük, Júda, Szenúa fia pedig a város helyettes felügyelője volt.

¹⁰A papok közül Jedáj, Jójáríb fia, Jákín, ¹¹Szeráj, Hilkijá fia, aki Mesullám fia, aki Cádók fia, aki Merájót fia, aki Ahítúbnak, az Isten háza felügyelőjének a fia volt.

¹²Szolgatársaik, a templomi munkák végzői nyolcszázhuszonketten voltak. Továbbá Adájá, Jeróhám fia, aki Pelaljá fia, aki Amcí fia, aki Zekarjá fia, aki Pashúr fia, aki pedig Malkijjá fia volt. ¹³Rokonsága, a családfők, kétszáznegyvenketten voltak. Továbbá Amasszaj, Azarél fia, aki Ahzaj fia, aki Mesillémót fia, aki Immér fia volt. ¹⁴Rokonsága, tekintélyes emberek, százhuszonnyolcan voltak, és a felügyelőjük Zabdiél, Gedólím fia volt.

¹⁵A lévíták közül Semáj, Hassúb fia, aki Azríkám fia, aki Hasabjá fia, aki Bunní fia volt. ¹⁶A lévíták főemberei közül Sabbetaj és Józábád az Isten házán kívül adódó munkát irányította.

¹⁷Mattanjá, Míká fia, aki Zabdí fia, aki Ászáf fia volt, ő volt az éneklés vezetője, aki az imádságnál a magasztaló éneket szokta elkezdni, aztán Bakbukjá, testvérei körében a második, majd Abdá, Sammúa fia, aki Gálál fia, aki pedig Jedútún fia volt. ¹⁸Összesen kétszáznyolcvannégy lévita lakott a szent városban.

¹⁹Kapuőrök voltak Akkúb, Talmón és rokonságuk. Százhetvenketten örködtek a kapuknál.

²⁰Izráel többi része, a papok és a lévíták Júda többi városaiban laktak, mindenki a maga örökségében. ²¹A templomszolgák a Várhegyen laktak. Cíhá és Gispá voltak a templomszolgák felügyelői.

²²A jeruzsálemi lévíták felügyelője Uzzí, Bání fia volt, aki Hasabjá fia, aki Mattanjá fia, aki Míká fia volt Ászáf fiai közül, akik az Isten háza szolgálatában énekelni szoktak.

²³Mert királyi parancs és szigorú rendelkezés szabályozta az énekesek napi teendőit. ²⁴Petahjá, Mesézabél fia, aki Júda fiának, Zerahnak a fiai közül származott, és a király megbízottjaként a nép ügyeit intézte. ²⁵A vidéki városok közül Júda fiai laktak Kirjat-Arbában és falvaiban, továbbá Díbónban és falvaiban, Jekabceélben és falvaiban, ²⁶Jésúában, Móládában és Bét-Peletben, ²⁷Hacar-Súálban, Beérsebában és falvaiban, ²⁸Ciklágban, Mekónában és falvaiban, ²⁹En-Rimmónban, Corában és Jarmútban, ³⁰Zánóahban, Adullámban és falvaikban, Lákisban és mezőin, Azékában és falvaiban. Beérsebától a Hinnóm-völgyig ők telepedtek le.

³¹Benjámin fiai pedig Gebában, Mikmászban, Ajjában, Bételben és falvaiban laktak, ³²meg Anátótban, Nóbban és Ananjában, ³³Hácórban, Rámában és Gittajimban, ³⁴Hádídiban, Cebóimban és Neballatban, ³⁵Lódban és Ónóban, a Mesteremberek völgyében. ³⁶A lévíták egyes csoportjai Júdában, mások Benjáminban települtek le.

12

A fogságból hazatért papok és lévíták

¹Ezek azok a papok és lévíták, akik hazatértek Zerubbábelrel, Sealtíél fiával és Jészúával: Szerájá, Jirmejá és Ezrá, ²Amarjá, Mallúk és Hattús, ³Sekanjá, Rehúm és Merémót, ⁴Iddó, Ginnetón és Abijjá, ⁵Mijjámín, Maadjá és Bilgá, ⁶Semajá, Jójáríb és Jedajá, ⁷Szallú, Ámók, Hilkijjá és Jedajá. Ezek voltak Jészua idejében a papoknak és hozzátartozóiknak a főemberei.

⁸A lévíták pedig ezek voltak: Jészua, Binnúj és Kadmiél, Sérébjá, Jehúdá és Mattanjá, aki hozzátartozóival együtt a magasztaló éneklés vezetője volt. ⁹Velük szemben álltak szolgálati beosztásuknak megfelelően a hozzátartozóik: Bakbukjá és Unní. ¹⁰Jészua nemzette Jójákmot, Jójákím nemzette Eljásíbot, Eljásíb pedig Jójádát. ¹¹Jójádá nemzette Jónátánt, Jónátán pedig nemzette Jaddúát.

A papok és a lévíták családfői

¹²Jójákím idejében a papok között ezek voltak a családfők: Szerájá családjában Merájá, Jirmejáéban Hananjá, ¹³Ezráéban Mesullám, Amarjáéban Jóhánán, ¹⁴Melíkéban Jónátán, Sebanjáéban Jóséf, ¹⁵Háriméban Adná, Merájótéban Helkaj, ¹⁶Iddóéban Zekarjá, Ginnetónéban Mesullám, ¹⁷Abijjáéban Zikrí, Minjámínéban, Móadjáéban Piltaj, ¹⁸Bilgáéban Sammúá, Semajáéban Jónátán, ¹⁹Jójáríbéban Mattenaj, Jedajáéban Uzzí, ²⁰Szallajéban Kallaj, Ámókéban Éber, ²¹Hilkijjáéban Hasabjá, Jedajáéban pedig Netanél.

²²A lévíták között – de a papok között is – Eljásíb, Jójádá, Jóhánán és Jaddúa idejében jegyezték föl a családföket a perzsa Dárius uralkodásáig. ²³Lévi leszármazottainak a családfőit egy krónikában jegyezték föl, egészen Jóhánánnak, Eljásíb fiának az idejéig.

²⁴A lévíták főemberei ezek voltak: Hasabjá, Sérébjá és Jészua, Kadmiél fia; hozzátartozóik pedig velük szemben állva énekeltek a dicsérő és magasztaló énekeket, ahogyan Dávid, az Isten embere elrendelte, egyik kórus szemben a másikkal. ²⁵Mattanjá, Bakbukjá és Óbadjá, Mesullám, Talmón és Akkúb kapuőrök voltak, akik a kapuknál levő raktárakra vigyáztak. ²⁶Ezek Jójákímnak, Jészua fiának, Jócádák unokájának az idejében és Nehémiás helytartónak meg Ezsdrás papnak, az írástudónak az idejében éltek.

Jeruzsálem falainak a felavatása

²⁷Jeruzsálem falainak a felavatásakor mindenütt fölkeresték a lévítákat, és elvitték őket Jeruzsálembe, hogy tartsák meg az avatási ünnepséget, és örvendezzenek hálaadással, énekléssel, cintányérok, lantok és citerák. ²⁸Össze is gyűltek az énekesek Jeruzsálem egész környékéről, a netófiaiak falvaiból, ²⁹Bét-Gilgálból, Geba és Azmávet vidékéről, mert az énekesek Jeruzsálem körül építettek maguknak falvakat. ³⁰És miután a papok meg a lévíták megtisztították magukat, megtisztították a népet, a kapukat és a falakat is.

³¹Azután felküldtem Júda vezető embereit a fal tetejére, és felállítottam két nagy, hálaadó énekkart és menetet. Az egyik jobb felé indult a várfalon a Szemét-kapu felé. ³²Utána

Hóságja ment és Júda vezető embereinek a fele,³³ továbbá Azarjá, Ezrá és Mesullám,³⁴ Júda és Benjámin, Semajá és Jirmejá.

³⁵A papok közül pedig harsonákkal vonult Zekarjá, aki Jónátán fia, aki Semajá fia, aki Mattanjá fia, aki Míkájá fia, aki Zakkúr fia, aki Ászáf fia volt,³⁶ azután a hozzátartozói: Semajá, Azarél, Milalaj, Gilalaj, Máaj, Netanél, Júda és Hanáni, Dávidnak, az Isten emberének a hangszereivel. Élükön Ezsdrás, az írástudó haladt.³⁷ A Forrás-kapunál egyenesen fölvonultak Dávid városának a lépcsőin, a fal följáróján Dávid palotája mellett keletre, a Vízi-kapuig.

³⁸A másik hálaadó énekkar pedig bal felé haladt, én mentem utánuk, azután a nép fele a falon, a Kemencék tornya mellett a széles falig.³⁹ Azután az Efraim-kapu, az Ó-kapu, a Hal-kapu, a Hananél-torony és a Méá-torony mellett egészen a Juh-kapuig mentek, és megálltak a Börtön-kapunál.⁴⁰ Majd fölállt a két hálaadó énekkar az Isten házában, és velem együtt az előjárók fele⁴¹ meg a papok: Eljákím, Maaszéjáj és Minjámín, Míkájá, Eljóénaj, Zekarjá és Hananjá a harsonákkal,⁴² továbbá Maaszéjáj, Semajá és Eleázár, Uzzí, Jóhánán és Malkijjá, Élám és Ezer. Azután énekelni kezdtek az énekesek; Jizrahjá volt a karnagyuk.⁴³ Azon a napon nagy véresáldozatokat mutattak be, és örvendeztek, mert az Isten nagy örömet szerzett nekik. Az asszonyok és gyermekek is örvendeztek; messzire elhallatszott, hogy mennyire örvendeznek Jeruzsálemben.

A templom jövedelmeinek beszolgáltatása

⁴⁴Azon a napon felügyelőket állítottak a kincsek, a felajánlások, az első termés és a tizedek raktárai élére, amelyekbe összegyűjtötték a papoknak és a lévítáknak járó törvényes részt a városok mezőiről, mert örültek a júdaiak, hogy szolgálatba álltak a papok és a lévíták.⁴⁵ Ezek látták el az istentisztelettel és a tisztasági előírásokkal kapcsolatos tennivalókat, meg az énekesek és a kapuőrök tennivalóit is, Dávidnak és fiának, Salamonnak a parancsa szerint.⁴⁶ Mert nagyon régóta, Dávid és Ászáf idejétől fogva voltak az énekeseknek vezetői, és voltak Istent dicsérő és hálaadó énekek.⁴⁷ Zerubbábel és Nehémiás idejében egész Izráel megadta az áldozatokból napról napra az énekeseknek és a kapuőröknek járó részt. A szent adományokat is átadták a lévítáknak, a lévíták pedig átadták a szent adományokat Áron fiainak.

13

Az idegenek kizárása a gyülekezetből

¹Azon a napon felolvastak Mózes könyvéből a nép előtt, és azt találták benne megírva, hogy az ammóniak és a móábiak sohasem tartozhatnak az Isten gyülekezetéhez,² mert nem mentek Izráel fiai elé kenyérrel és vízzel, hanem fölbérelték ellenük Bálámot, hogyátkozza meg őket; de Istenünk áldásra fordította az átkot.³ Amikor meghallották ezt a törvényt, kizártak Izráelből minden keverék népet.

⁴Ezt megelőzően Eljásíb pap, Istenünk háza kamráinak a gondnoka, rokonságba került Tóbijjával,⁵ és berendezett neki egy nagy kamrát, bár ott azelőtt az adományokat, a tömjént és az edényeket, meg a lévítáknak, az énekeseknek és a kapuőröknek rendelt gabona, must és olaj tizedét, és a papoknak szánt felajánlásokat szokták tartani.⁶ Amikor mindez történt, nem voltam Jeruzsálemben, mert Artahasztának, Babilónia királyának a harminckettedik évében visszatértem a királyhoz. Bizonyos idő múlva azonban megkértem a királyt, hogy ismét engedjen el engem.⁷ Mihelyt megérkeztem Jeruzsálembe, észrevettem, milyen helytelen dolgot tett Eljásíb Tóbijjá érdekében, amikor egy kamrát rendezett be neki Isten házában az udvarán.⁸ Ezt én igen rossznak tartottam, ezért kidobattam a kamrából minden holmit, ami Tóbijjá házából való volt.⁹ Azután megparancsoltam, hogy tisztítsák meg a kamrát, és visszahordattam oda az Isten házához tartozó edényeket, adományokat és tömjént.

Nehémiás intézkedései

¹⁰Megtudtam azt is, hogy a lévítáknak járó részt nem adták meg, és ezért a szolgálatra kötelezett lévíták és énekesek elszöktek a maguk mezejére. ¹¹Ezért felelősségre vontam az előjárókat, és ezt mondtam: Miért ilyen elhagyatott az Isten háza?! Azután összegyűjtöttem és helyükre állítottam őket. ¹²Akkor egész Júda beszolgáltatta a raktárakba a gabonának, a mustnak és az olajnak a tizedét. ¹³A raktárak felügyelőjévé kineveztem Selemjá papot, Cádók írástudót és a lévíták közül Pedáját, melléjük pedig Hánánt, Zakkúr fiát, Mattanjá unokáját, mivel őket megbízhatóknak tartották. Nekik kellett kiosztaniuk szolgatársaik járandóságát.

¹⁴Ezért emlékezz meg rólam, Istenem, és ne töröld ki könyvedből hűséges tetteimet, amelyeket Istenem házáért és az ottani teendőkért vittem véghez!

¹⁵Ebben az időben azt láttam Júdában, hogy a nyugalom napján szőlőt taposnak, gabonát hordanak, a szamarakra terhet raknak, és bort, szőlőt, fűgét és mindenféle terhet hordanak Jeruzsálemba a nyugalom napján. Ezért figyelmeztettem őket, hogy ezen a napon ne áruljanak eleséget. ¹⁶Tírusziak is voltak ott, akik halat és mindenféle árut hoztak, és a nyugalom napján árusították a júdaiaknak Jeruzsálemben. ¹⁷Ezért felelősségre vontam a júdai nemeseket, és ezt mondtam nekik: Miért követtek el ilyen gonoszságot, és szentségtelenítitek meg a nyugalom napját?! ¹⁸Hiszen ugyanezt követték el őseitek, ezért hozta ránk és városunkra Istenünk ezt a sok bajt! Ti pedig még növelitek Isten haragját Izráel ellen azzal, hogy megszenteltelenítitek a nyugalom napját!

¹⁹Amikor a nyugalom napjának előestéjén árnyék borult Jeruzsálem kapuira, megparancsoltam, hogy zárják be az ajtószárnyakat. Azt is megparancsoltam, hogy ne nyissák ki azokat, amíg el nem múlt a nyugalom napja. Néhány legényemet a kapukhoz állítottam, hogy ne jusson be semmiféle teher a nyugalom napján. ²⁰Emiatt a kereskedők és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemben kívül töltötték az éjszakát. ²¹Én azonban figyelmeztettem őket, és ezt mondtam nekik: Miért töltitek a várfal előtt az éjszakát? Ha még egyszer ilyet tesztek, megbüntelek benneteket! Attól fogva nem jöttek a nyugalom napján.

²²Azután megparancsoltam a lévítáknak, hogy tisztítsák meg magukat, jöjjenek el, és őrizzék a kapukat, hogy az emberek megszenteljék a nyugalom napját.

Ezért is emlékezz meg rólam, Istenem, és légy kegyelmes hozzám nagy szereteted szerint!

A júdaiakat az idegen asszonyok elbocsátására kötelezik

²³Ugyanabban az időben láttam olyan júdaiakat, akik asdódi, ammóni és móábi nőket vettek feleségül, ²⁴és gyermekeik fele asdódi nyelven beszélt. Júdai nyelven már nem is tudtak, hanem valamelyik másik nép nyelvén beszéltek. ²⁵Ezért veszekedtem velük, átkoztam őket, sőt egyeseket megvertem és megtépáztam. Majd megesketttem őket az Istenre, hogy nem adják leányaikat azoknak a fiaihoz, és nem veszik el azoknak a leányait sem fiaiknak, sem maguknak. ²⁶Hiszen ugyanígy vétkezett Salamon, Izráel királya is! Pedig nem sok népnek volt olyan királya, mint ő: Isten szerette őt, és egész Izráel királyává tette, de még őt is vétekbe vitték az idegen asszonyok. ²⁷Mégis azt kell rólatok hallanunk, hogy ilyen nagy gonoszságot követtek el?! Hűtlenek lettetek Istenünkhöz, mert idegen nőket vettetek feleségül!

²⁸Eljásíb főpap fiának, Jójádának az egyik fia a hóróni Szanballat veje volt, ezért elkergettem őt magam mellől. ²⁹Emlékezz rá, Istenem, hogy mennyire beszennyezték a papi tisztséget és a lévita papsággal kötött szövetséget!

³⁰Így tisztítottam meg őket minden idegen dologtól. Megállapítottam a papok és a lévíták tennivalóját, mindenkinek a maga munkáját, ³¹és azt, hogy meghatározott időben hozzák be a tűzifát meg az első termést.

Tartsd emlékezetben, Istenem, mindezt az én javamra!